

Pensjonist-nytt

NR. 4 - DESEMBER 2002 - ÅRG. 22

Utgitt av pensjonister ved Frogn Eldresenter

©JOAR FOTO

TORG OG MILJØ

De yngre pensjonistene kommer

Det stunder mot jul og et nytt år. Dermed er vi nær tiden da eldrebølgen starter bl.a. med en sterk tilstrømming av yngre pensjonister, og en omfattende forskning setter inn over hele den vestlige verden. I Norge er vi tross haltende bevilgninger, godt i gang. Senter for aldersforskning holder på med flere oppgaver, det gjør også Norsk institutt for forskning på oppvekst, velferd og aldring. En ting vet vi allerede, nemlig at vi får flere nye pensjonister som blir friskere, sprekere, har større krav og flere kunnskaper. Det er oppløftende. Men hvordan vil vi merke de sprekere pensjonister i dagliglivet utenom forskernes verden?

Jo, dukker vi ned i vår lille verden her i Drøbak og Frogn, innbiller vi oss bl.a. her i Pensjonist-nytt at vi ser tendenser. Det melder seg flere yngre pensjonister som tar i et tak for å få ut det lille bladet vårt. Flere nye kommer med stoff, og de vil gjerne ha mer om yngre pensjonister og deres liv. Det er lovende, og det er noe vi håper vil fortsette. Flere pensjonister, mer stoff. Flere yngre pensjonister drar også med seg lærdom om data som er en viktig del av moderne bladproduksjon.

Hvordan vil så utviklingen på pensjonistfronten bli de nærmeste årene? Jo, en av temaene i forskningen er «hvordan nye generasjoner av eldre blir gamle på andre måter enn dagens gamle». Vil de virkelig ha andre krav til alderdommen enn dagens eldre? «Hvordan vil de nye eldregenerasjoner bruke alderdommen?» «Hvordan vil de takle helsesvikt og hjelpebehov?» Forskningen legger også stor vekt på «Alternativene egne boliger kontra sykehjem» Og hvordan vil man takle livet når ektefellen dør? Mange nye pensjonister drar også med seg følgene av skilsmissebølgen. Det er, og blir, mangel på arbeidskraft til å ta seg av eldrebølgen. Mye må kanskje ordnes ved dugnad og økt frivillighet. Vi må ta bedre vare på hverandre.

Det er mange temaer som melder seg også i vårt lille samfunn. Vi er så heldige å ha et levende og godt eldresenter, og der ser vi nye, yngre pensjonister komme. Det er plass til dem ennå, og de vil i økende grad berike miljøet. Men eldrebølgen kommer også til oss. Derfor må vi sette oss inn i problemene i tide.

Vi i Pensjonist-nytt ser gjerne at både nye og gamle pensjonister i det nye året tenker over og diskuterer hva eldrebølgen vil ha å si for oss. Kanskje dine tanker er så interessante at de egner seg til å bli publisert!

Men foreløpig tenker vi ikke på fremtiden. Vi ønsker heller hverandre en skikkelig god, gammeldags jul!

REDAKSJONEN

Willy Færgestad	64 93 04 81	Sverre H. Christophersen	
Rolf Dimar	64 93 02 39	Karl Garder	64 93 90 35
Reidun Iversen	64 93 32 78	Arne Nesje	64 93 07 13
Asgjerd Wærnhus	64 90 91 19	Bernhard Magnussen	64 93 04 89

Balladen om den uheldige fiskeren i Drøbaksund

I sundet ut for Husvik og øst om Oscarsborg der biter fisken nå og da på hekle og på dorg. Erfarne folk som fisker får torsk og sei og lyr når strømmen er på kantring like førenn dagen gryr.

Men det var ikke dette jeg skulle synge om, det var om fiskelykke og en fryser som var tom. Jeg kjøpte meg et snøre med oppheng og med hal, det beste som kan skaffes, produsert i Arendal.

Jeg ville ut og fiske, jeg ville lukte hav og kjøpte meg en svenskepilk og utpå meg begav. Jeg rykka og jeg pilka og satte fast i bunn: En svenskepilk har fått sin grav der uti Drøbaksund.

Så dro jeg inn til Drøbak og kjøpte meg et garn, og endelig så fikk jeg meg to fine torskebarn. Men prisen jeg betalte var garnet fullt av skit, et friluftsliv på fjorden det er sannelig et slit.

Ja tonn av tang og tare kan endatil gå an, men brennmanet og kråkeboller svir som bare fan. Jeg hutrer og jeg fryser og banner litt og snart er nesa hvit og øra blå mens sjela den er svart.

Her står jeg og rensker, det er et svineri å plukke kråkeboller ut med tusen pigger i. Om fisket blir litt magert, det gjør vel ingenting; nei, heller rene svarte garn enn pigger i sin fing.

Oskar Kvåle

Lukten av den bløte, søte og næringsrike rognen i en knust kråkebolle tiltrekker fiskene i fjæra.

Fra boken «Et levende hav»/KOM forlag as

**Kråkebollen
Strongylocentrotus
Droebachiensis Müller**

Denne beskjedne og taggete runde bollen har ergret mang en fisker her i Drøbaksundet, når den i hopetall filtrer seg inn i garna. I dag er den blitt populær, idet japanerne har oppdaget at dens små rogn er en glimrende ingrediens i nasjonalretten Sushi – endogtil med helt spesielle egenskaper. Vi sier ikke mer!

Snart blir kanskje kråkebollen med det flotte latinske navnet som naturforskeren Otto Frederik Müller ga den, like populær som nissene i Julehuset.

B.M.

Hus - Have - Harmoni

Spaserer du opp Tranga – gangveien som starter nede i Storgaten ved Britanniatorget – ender du på Råkeløkka. Der – rundt den gamle brannstasjonen med tørketårnet, finner du en avsondret, fredelig del av Drøbak.

På østsiden rett opp for dalsøkket hvor Raskebekken i sin tid klukket og hvor ørreten vaket, ser du en stor, praktfull sveitserstillsvilla med store, innelukkede glass-verandaer så vel i første som i annen etasje, med en stor og vakker have rundt, med mange gamle frukttrær.

En enslig kvinne på 93 år åpner døren og inviterer Pensjonist-Nytts redaktør inn i de gamle høyloftede stuer, hvor blomstene dominerer og trives under hennes kløktige hender.

Olga Ambjørnruds vakre hvite hår rammer inn et ansikt hvorfra det lyser av intelligens og årvåkenhet. Med levende interesse fører hun meg inn i det spennende liv hun har levet.

Frøken Ambjørnrud som vi benevner henne i dyp ærbødighet, var bondedatter på gården Ambjørnrud i Kråkstad. Hun var siste skudd på stammen av ialt 8. Faren innskrev henne på Fos Folkeskole i Hobøl (nabobygd). Det var lang vandring dit – en time frem og en time tilbake, men det var det verdt, sa faren, som mente denne skolen var bedre enn den som de hadde i deres egen bygd. Etter en tid fikk hun sykkel, og da ble det stas.

Faren hadde på sine eldre dager problemer med en hofte. Han dro da til Drøbak for å ta helsebringende gytjebad ved det velrenommerte Varmbadet i

Tranga 8, Olga Ambjørnruds vakre hjem, sett fra syd.

Badeparken. Der fikk han vite at sorenskriver Lunds hus på Råkeløkka var til salgs. Han ble så begeistret for den store haven og det store huset at han slo til. Han overførte bondegården i Kråkstad til en av sønnene og flyttet med kone og fire døtre til Drøbak. Det var i 1923.

I den store vakre sveitservillaen fra 1868 med de særegne utskjæringene og med den 3 mål store naturtomta fikk han mulighet til å utfolde sin interesse for trær, blomster og paviljonger. Familien stortrivdes i de høyloftede stuer, hvorav en hadde tjent som tinghus for Drøbak.

Fra Olga Ambjørnruds dagligstue er det utsikt sydover til fjorden. Hun stortrives ved siden av sine blomster.

Olga var 14 år dengang. Hun var akkurat ferdig med Folkeskolen, så det passet fint å fortsette ved den 3 årige Middelskolen i Drøbak. Senere tok hun artium ved Oslo Katedralskole og ettårig kveldsundervisning for studenter ved Oslo Handelsgymnasium.

Hennes store interessefelt: kosthold og helse, dannet utgangspunkt for hennes videre utdannelse. Hun arbeidet som husstellærer ved forskjellige skoler, bl.a. med undervisning i ernæringslære for sykepleieelever. Hun reiste til Danmark og til USA for å studere videre.

Hjemme igjen var hun primus motor med å etablere Statens skole for kostholdsøkonomer og ble rektor for denne helt frem til 1979. (Pensjonsalderen var 70 år)

I 1939 ble hun ansatt som kostholdsøkonom for Rikshospitalet. Der fikk hun det overordnede ansvar og oppsyn med alle innkjøp i sektoren og var kjøkkensjefens nærmeste foresatte. Ikke minst var utfordringene store under okkupasjonen med knappe rasjoner.

Midt i sin travle hverdag har hun rukket å skrive en memoarbok hvor hun detal-

jert skildrer livet og arbeidet på Ambjørnrud gård året rundt.

To av hennes søstre var også sterkt interessert i kosthold og helse. De opprettet Frøkenene Ambjørnruds Husmor-skole i Parkveien i Oslo. Den fikk snart høy status.

Det kan skrives et helt kapittel om Olgas interesse for utdanningssektoren innen faget. Hun interesserte seg helt spesielt for å utgi fagbøker innen temaet. Således påtok hun seg å være redaktør for en 736 siders kokebok. Den slo an og kom i sitt 9. opplag i 1961. Videre var hun hovedredaktør for Husmor-boka (572 sider). Hun deltok i 1951 i utgivelsen av Konservering av frukt og grønnsaker og senere en bok om slaktestell.

Ved siden av alt dette redigerte og skrev hun om norsk mat for Norges Husmorforbund. Hun var alltid intenst med i bokfremstillingen og var fast konsulent for faget i Cappelens forlag.

Maren og Olga Ambjørnrud er begge tildelt Kongens fortjenstmedalje i gull for deres innsats.

I 1980 flyttet Olga fra Oslo tilbake til det store huset på Råkeløkka. Her er hun omgitt av blomster og trær som ligger hennes hjerte så nær. Og blomstene trives både ute og inne.

De er hennes beste venner, for hun godsnakker med dem, og blomstene og urtene svarer med sine skjønne dufter. En av de eldste plantene som hun har i sin stue, jeg mener hun nevnte at den var over 30 år gammel, har en helt spesiell besnærende duft, samtidig som den holder insekter unna, enda den bærer navnet Rosengeranium!

Hennes søstre er alle borte. Ansvaret for å

→ holde den store eiendommen ved like, hviler på Olga alene. Ved siden av havearbeidet tar hun seg også tid til å skrive sine memoarer. Hun har det hele klart for seg i hodet og fester det til papiret ved hjelp av sin gamle skrivemaskin, som hun også helt ut behersker.

Ortografien er helt perfekt, som i gamle dager. Dette vil bli spennende lesning for oss yngre. Fortsatt er hennes grønne fingre aktivt med. Det må være blomsterduften som gir henne kraft.

PensjonistNytt takker farvel med glede og beundring i sinnet og ønsker henne lyse år fremover. *BM*

NØTTE-KRÅKA

En høstdag i 2001 så jeg plutselig en fremmed fugl som var ivrig opptatt med å hente noe fra min blodhassel. Jeg ble straks interessert å finne ut av hva nå dette var for et kre. Jeg slo opp i mine fuglebøker og fant ut at det måtte være en nøtte-kråke. Den kjente jeg overhode ikke til, til tross for at jeg er oppvokst med en stor hage på landet. Den fascinerte meg meget, så jeg ble sittende å se på at den fløy frem og tilbake med nøtter som den fant.

Senere har jeg fått høre at fuglen gjemmer nøttene på forskjellige steder som vinterforråd. Gjerne i hule trær, stubber o.l.

I år har jeg vært på jakt for å se om dette ville gjenta seg, men av en eller annen grunn kom fuglen bare en dag og tok med seg kun 2 nøtter! *A.S*

Dugnadsånd i Drøbak Drøbak kirke i ny drakt

Med Drøbak Lions Club i spissen skal Drøbak kirke bli malt og fin igjen. Første del av kirken er nå ferdigmalt.

Ideen om en dugnad for Drøbak kirke kom opp sist vinter, da kirken måtte stenge fordi den var så trekkfull og kald.

Drøbak Lions Club ble da enig om å ta initiativ for å gjøre noe for kirken. Frogn kommune ble

Bernhard Magnussen (84 år) var av dem som tok de øverste feltene på veggene på Tårnet.

kontaktet, og etter effektiv lobbyaktivitet og etterfølgende påtrykk fra mange, bevilget kommunen i sommer kr. 900.000.- til vedlikehold for inneværende år. Pengene skulle gå til snekkerarbeid, taktekking av tårnet, samt til stillaser i forbindelse med oppussingen.

Tilbudet fra Lions Club Drøbak gikk ut på å dekke alle kostnader til materialer og utstyr for det utvendige malerarbeidet, en kostnad som ble kalkulert til ca. kr.75.000.-.

Dugnadsarbeidet som klubben tilbød å utføre, bestod i å vaske, skrape og male med inntil 3 strøk med linoljemaling.

Arbeidet ble påbegynt første helg i august med en optimistisk gjeng med Lions, samt representanter fra Drøbak kvinne- og familielag samt Rotary, som snart var i full aktivitet på kirkeveggene med salmiakk-vask og skraping.

Det fine høstværet har vært til god hjelp, og det siste malerstrøket ble tatt på tårnet i siste liten- første helg i oktober.

Parallelt med den fysiske del av jobben, ble det igangsatt aktiviteter for å skaffe penger til dugnaden. Det ble bl.a. distribuert en bankgiroblankett sammen med Pensjonist-Nytt nr. 3, samt med en omtale av prosjektet. Dette har hittil innbragt over kr. 49 .000.- i bidrag. Samtidig mottok vi et meget generøst

Lady Lions Jorunn Rokk var ikke redd for å gå til topps i Tårnet.

bidrag på kr. 20.000.- fra Frogn Sanitetsforening, som deres deltagelse i aktiviteten.

Dugnaden har vært tidkrevende med nær 300 dugnadstimer (mer enn vi trodde), men en flott aktivitet som har samlet de aktive deltagerne på en positiv måte.

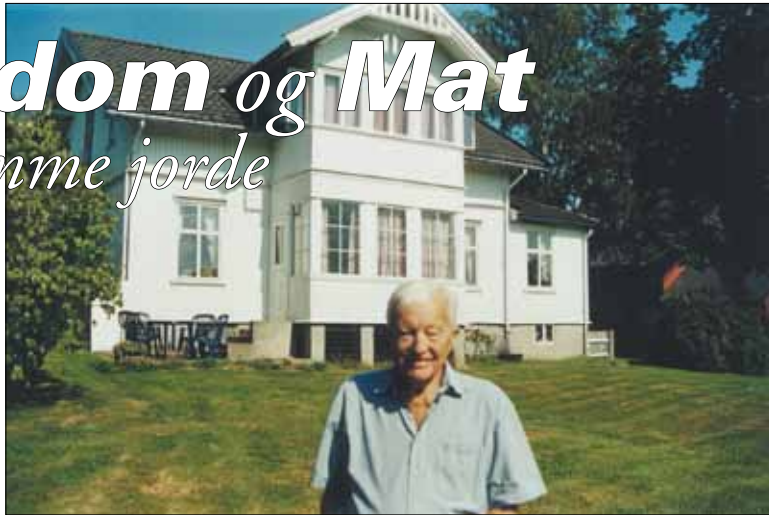
Lions m.fl. tar fatt på ny dugnad våren 2003 for å ferdigstille syd- og vestveggen. Nordveggen taes høsten 2003.

Odd Elnæs

Visdom og Mat

på samme jorde

Reidar Fæste foran den vakre hovedbygningen på Sogsti Søndre.

Det er en sjeldenhet: Far og sønn blanding av visdom og mat på fruktbar jord på den samme eiendommen der vikingene i sin tid tuslet rundt og hentet deler av sin kost og sikkert også visdom. Disse forfedrene våre kunne nyte utsikten over fjorden utenfor nåværende Drøbak. I begynnelsen av forrige århundre kunne elevene ved den

Reidar Fæste driver selv frem de herligste Fuchsiaer.

helt nye skolen Svodastigr på Sogsti se ut på den samme fjorden fra samme sted, og om et par år kan elevene ved den nye Sogsti skole skue fjorden fra samme sted. Om du lurer på sammenhengen? Her har du den: Gården Sogsti Søndre er fra vikingetiden. I 1910 sørget eieren Gregers Fæste for at den nye Svodastiger skole (senere Sogsti skole) fikk tomt å bygge på. Innen få år vil neste eier av Sogsti Søndre, 86 år gamle Reidar Fæste, oppleve den nye Sogsti skole reise seg på en annen kant av den vakre eiendommen, der heldigvis de skjønne, gamle bygningene blir stående. Det nærmer seg 100 år siden den første Sogsti skole ble bygget og det blir ikke langt unna at den nye skolen kommer diltende 100 år etter. Det er mange tanker som arbeider i Reidar Fæstes hode i disse dager. Han var selv elev ved Svodastigr skole da de fikk undervisning tre dager i uken, og han har selv sådd og høstet med hest der den nye, flotte, supermoderne skolen med alle fasiliteter og nye tekniske hjelpemidler kommer.

Fra denne gården kjørte Reidar Fæste også gårdens produkter tidlig om morgenen til rutebåten Alfa som gikk fra Drøbak klokken 7. Nyplukkede jordbær og duggfriske grønnsaker ble et par timer senere distribuert til restauranter og butikker i Oslo. Fæstes produkter var ettertraktet, men så var det også en gartnerutdannet Fæste som stod for driften av gården.

Kjente alle i Drøbak

Og ikke for det, det var ikke bare Osloforbrukere som fikk hans grønnsaker og bær. Han forsynte de mange torvhandlere i Drøbak og senere sine slektninger i Grønhuset. Han kjørte sine produkter til de mange matforretningene som det var den gangen i Drøbak, og til mange private forbrukere som fikk nyte alt fra jordbær til egg fra gården. «Jeg kjente hver familie i hvert hus i Drøbak før krigen», sier Fæste, der han sitter i den utrolig vakre hagen sin på Søndre Sogsti gård i et hav av blomster han selv driver frem. Han har ikke glemt sitt gamle gartneryrke der han daglig rusler rundt på toppen bak Sogsti skole, og med utsikt ned til der den nye skolen skal ligge. Og det er i dette området den nye tilførselsveien til skolen skal komme etter at kommunen endelig har tatt avgjørelsen. Arbeidet med veien begynner til vinteren. Veien skal til slutt ende i ring foran skolen, så foreldre skal kunne sette av ungene der.

Lange, tunge veier til skolen

Ja, tidene forandrer seg, sier Fæste. Det er rart å tenke på at over gården her gikk ungene fra Skorkeberg og Klommestein over Trolldalen med bøkene sine i kilometre for å komme frem til skolen i

alle slags vær. Og elever kom jo også fra «Håja» og inne fra Vestfjorden over fjorden i alle slags vær, de kom fra Gylte og områdene mot Hvitsten i høy snø, så de ble våte. Men ingen klagde. Vi elevene var fornøyde over å få lære, samholdet blant elevene var godt, ingen mobbing, vi fant på leker selv, ropte ikke på at vi skulle få lekeapparater. Vi hadde 7 klasser og bare tre klasseværelser da jeg begynte på Sogsti, så det ble bare 2 dagers skole i uken. Men senere ble skolen påbygd så vi fikk gå bare annenhver dag.

Jeg er ingen romantiker, ønsker elevene det aller beste, men jeg tror nok at de for helsens skyld burde få gå mer til skolen og lære at man må kunne tåle litt av at naturen kan være lunefull.

På skøyter i Odalen

Nei, jeg er ikke noen romantiker, sier Fæste. Man kan ikke leve av det. Jeg deltok selv sterkt i utviklingen. Hest og kuer kvittet jeg meg med etter krigen. Jeg kjøpte traktor og bil, med den kjørte jeg en del av gårdens produkter til Oslo. Man får følge med i utviklingen, så det ble mer moderne drift etter hvert.

Men nå kommer skolen og overtar det meste av jorda. Jeg synes det er greit å få skolen hit, og håper at kommunen vet å verdsette den flotte tomten den får til skole og vei. En ting er jeg lei for, og det er at jeg har fått sykdom på øynene, så jeg ser ikke langt foran meg lenger, sier Fæste som ellers er sprek, veldig sprek, jeger som han har vært, og en habil skiløper som kunne ta på seg skiene utenfor døren og legge turen både til Hvitsten mot syd og langt inn i marka mot nord.

Det fortelles at du var en av de aller første som fikk lengeløpskøyter i Drøbak,

Fortsettelse side 29

Markering av **Eldredagen**

Det er nå 10 år siden loven om Eldreråd trådte i kraft. FN vedtok for noen år siden at 1.oktober skulle bli FN's internasjonale eldreår. Her i landet har man siden valgt å markere dette som de eldres dag. Frogn Eldreråd og Drøbak/Frogn Pensjonistforening arrangerte i år et møte i Frogn Rådhus. En slik markering er viktig for å minne om at de eldre er en resurssterk del av befolkningen som samtidig har krav på en rimelig fordeling av samfunnets goder.

Erling Kristiansen gir her en orientering til Pensjonistnytts lesere om de sakene Frogn Eldreråd har vært opptatt av siden rådet ble etablert i 1992. I Frogn kommune består eldrerådet av 7 representanter, med 7 personlige vara medlemmer. 5 medlemmer skal være alders pensjonister, 2 av medlemmene er politisk oppnevnt.

Eldrerådet er et *rådgivende organ* for kommunen. *Alle saksdokumenter som vedrører eldre skal legges frem for rådet i god tid for behandling i politiske utvalg og kommunestyret.*

Det første eldreråd i Frogn konstituerte seg 16.mars 1992 under ledelse av Ole Fredrik Hallestein. De fleste politikere og ikke minst kommuneadministrasjonen betraktet nok eldrerådet som et fremmed element, og det tok flere år før denne holdningen endret seg.

I januar 1996 tok neste eldreråd over. Erling Kristiansen var blant de 3 valgte representanter fra Drøbak/Frogn

Pensjonistforening og ble ved intern votering i rådet valgt til leder for rådet. Dette rådet forpliktet seg på sitt første ordinære møte å følge opp arbeidet med å få bygget omsorgsboliger samt utvide sykehjemskapasiteten.

Man møtte fortsatt problemer mht. å få fremlagt saksfremlegg slik eldreloven forutsatte. Først etter sterk press fra rådet ble det bedring i forholdet.

Omsorgsboliger

Rådets forslag om bygging av omsorgsboliger og flere sykehjemsplasser fikk ikke positiv gehør. Daværende helse og sosialstyre fastholdt at Grande sykehjem etter utvidelsen dekket det forventede behov frem til år 2004. Men—allerede i 1999 var det ventelister på Grande. Over 15 personer måtte legges inn på private sykehjem i nabokommunene. En av de negative følgene av denne «nødløsningen» var at Grande måtte beholde de «tyngste» kategoriene og den merbelastning dette medførte.

Helse og sosialstyret opprettet, etter sterk press fra rådet, et utvalg som skulle vurdere behovet for omsorgsboliger samt flere sykehjemsplasser.

Under tiden var Steinhustomta overtatt av kommunen. Eldrerådet mente dette området var velegnet til et stort og fint omsorgsbolig prosjekt. I mai 1977 foreslo daværende ordfører Bjørn Loge at området skulle stilles til rådighet for dette formål. Under kommunestyrets behandling av saken ble det vedtatt å oppnevne et hurtigarbeidende utvalg, der også eldrerådet fikk plass. Videre at Drøbak

Boligbyggelag skulle gis i oppdrag å utarbeide en skisse til utbygging. DBBL presterte det kunststykke ved allerede på kommunestyrets septembermøte å legge frem forslag med arkitekt skisse.

Forslaget fikk en positiv reaksjon hos de fleste møtedeltakerne. Men – allerede i det etterfølgende kommunestyremøtet 20/10 foreslo en av kommunestyre representantene å utsette saken. Dette for å la andre (private?) aktører komme med tilbud. Det ble fattet følgende vedtak: «Tomten tilbys den utbygger som kan tilby kommunen det beste prosjekt».

Saken ble følgelig lagt ut på anbud. Et utvalg ble nedsatt til å vurdere anbudene, eldrerådet var med. Det kom inn 7 forslag som utvalget skulle saumfare. For å spare tid skulle utvalget velge ut 2 forslag til kommunestyrets vurdering. Samtidig skulle utvalget peke ut de av utkastene man mente var enklest og mest realistisk.

Flertallet av kommunestyrerepresentantene valgte den mest kompliserte og tidskrevende, nemlig fjellhall-alternativet. I ettertid viste det seg at tanken om et parkeringshus i fjell var vanskelig å gjennomføre. Dermed var det bare bygging av omsorgsboliger som gjensto av det opprinnelige prosjektet. Underveis, under de langvarige forhandlingene, ble det innført endringer i husbankens tilskuddsordning til omsorgsboliger og prosjektet skrinlagt.

Selv om eldrerådet dessverre ikke nådde frem med sin opprinnelige «kongstanke» har man i det minste fått satt bygging av omsorgsboliger og nytt sykehjem på sakskartet kfr. vedtaket om å la DBBL overta Steinhustomta, samt bestemmelsen om nytt sykehjem på Ullerud.

Helhetlig omsorgsplan

Selv om omsorgsboliger og sykehjemsproblematikken gjennom disse år har vært høyt prioritert, har eldrerådet også befattet seg med en rekke andre saker, bl.a.:

Åpne møter på rådhuset vedr. Helhetlig omsorgsplan 2000-2010, fastlegeordningen lokale buss-service ruter i Frogn. IT-forum for eldre, datakurs for eldre. Deltakelse i de årlige kommunale budsjett møter. Studietur opplegg til andre kommuner vedr. løsninger i eldreomsorg og omsorgsboliger. Det er utarbeidet mange uttalelser i saker vedr. eldreomsorgen og relaterte saker, bl.a spørsmål om egenbetaling og husleie forhøyelsen i kommunale boliger. Initiativtaker til regelmessige møter med de andre eldreråd i Follo.

Eldrerådet møter i dag en helt annen forståelse og holdning hos de fleste politikere og i administrasjon, noe som tyder på mer respekt for våre meninger og oppfatninger. Den åpne linjen om viktige spørsmål som praktiseres, eksempelvis åpne høringer der de som blir berørt får uttrykke sin oppfatninger, er viktig i lokal demokratiet.

Rådets hovedoppgave fremover er og blir å ta vare på de ensomme minstepensjonister uten tilleggsinntekter, samt de resurssvake som trenger omsorg.

Det er uverdige av et så rikt samfunn som vårt å nedprioritere omsorgen for de svake eldre blant oss.

Grande

Alle som har hatt kontakt med Grande i de senere år, kan annet enn å være fulle av beundring for den innsatsviljen både

Fortsettelse side 15

KRISTIAN SCHAU OFFENTLIG GODKJENT OPTIKER BRILLER – KONTAKTLINSER Drøbak Optiske Sentrumsbygget, Postboks 178, 1441 Drøbak Telefon 64 93 15 89	Galleri Havstad Norsk Kunsthåndverk Personlige gaver i de fleste prisklasser. Velkommen til en liten glad kunstopplevelse! Storgt. 15, Drøbak, Tlf 64 93 46 55
A.s Drøbak Mek. Verksted AUTORISERT RØRLEGGEBEDRIFT Telefon 64 93 04 43	Niels Carlsensgt. 4, 1440 Drøbak Telefon: 64 93 55 58 Vi tar imot reparasjoner av smykker og bytter gull
Storgaten 12-16 1440 Drøbak Telefon 64 93 10 60	AAMODT FYSIKALSKE INSTITUTT Wienerbrøds kjæringa 6 1440 Drøbak Telefon 64 93 20 11
AKTIESELSKAPET <i>O. B. Hansen</i> Lindtrupbakken – 1440 Drøbak – Telefon 64 93 00 27	

*Brukere og beboere på gårder og plasser
 under Froen i det forrige århundre*

Liv og røre på hovedgården Froen (G.nr. 38, br.nr.1)

ARTIKKEL 3 1939-2001:

Det året Irma Darre-Brandt overtok, ble det på Froen dyrket 300 mål havre, 50 mål vårhvete, 30 mål høsthvete og 25 mål poteter. Det fantes 280 mål eng til slått og 20 mål kulturbeite på dyrkbar mark - alt etter Landbrukskontorets oppgaver.

Mye tid til konsolidering fikk den da 30 år gamle jenta ikke, før krigsdisposisjonene begynte å bestemme utviklingen. Det menes å vite at Irma hadde vært blant de mange i Frogn og Drøbak som ble medlem av NS midt i 30-åra, men i alle fall hadde hun forlenget tatt farvel med partiet ved den tid Reichskommissar Josef Terboven kom på besøk på Froen - og det gjorde han ganske snart; dels for å se på muligheten for egen bolig til seg selv, evt. kunne det kanskje også brukes til krigshospital....? Han fikk ingen entusiastiske svar der og da, og neste gang saken ble tatt opp hadde Irma startet «restaurering» av hovedbygningen ved å bryte opp gulv og grave ut kjeller; kort sagt, hovedbygningen på Froen var uten slik nytteverdi og kunne ikke uten videre settes i stand igjen.

– Det var ikke lett for tante på den tiden, sier Jens Grande: - Så fort det kom tyskere eller andre hun ikke kjente på gården, måtte hun løpe og gjemme seg inntil det var klargjort hva besøket gjaldt – hun sto jo høyt på nazistenes represalie-

liste (se egen sak).

Men man var også redd for at tyskerne - eller Frogn kommune under NS-ordfører Arne Østebø, som forpaktet Fløyspjøld - av mange ulike årsaker skulle være interessert i å skaffe seg råderett over eiendommene. De ble derfor i utstrakt grad skjøtet over på andre familie-medlemmer. Dette skulle i ettertid forårsake saftige familiestridigheter.

Kort fortalt, var det bare den nestyngste søsteren, fru Lagertha Grande, som var villig til frivillig å tilbakeføre eiendommer etter krigen. Dette fikk, i seg selv, den yngste søsteren, fru Greta Christi-ansen til å anlegge sak for Ytre Follo Herredsrett på vegne av sin da 10 år gamle sønn, Peter Brandt Christiansen. Det sies herom i premissene: «Saksøkeren har under de foreliggende omstendigheter funnet det nødvendig å gå til odelsøksmål for på denne måte å få fastslått ved dom hvorvidt det forelå en reell avhendelse av eiendommene fra saksøkte (Irma Darre-Brandt, vår anm.) til fru Grande, eller om det alene dreiet seg om en proforma transaksjon uten betydning for odelspreskripsjon. ....»

I februar 1957 avga fru Grande en erklæring, som med partenes samtykke ble fremlagt under hovedforhandlingen. Vi må derfor anta at den refererer de reelle forhold og hitsetter:
ERKLÆRING

→ *Undertegnede fru Lagertha Grande avgir herved følgende erklæring i anledning av eiendommene «Mien» og «Fløyspjeld», g.nr. 41 b.nr. 1 og g.nr. 42, b.nr. 1, begge i Frogn. Eiendommene ble i april 1942 overført fra min eldre søster frk Irma Darre-Brandt til meg ved skjøte, tinglyst 10. april 1942. Eiendommene ble etter avtale overført på mitt navn av spesielle årsaker under okkupasjonen, men det var aldri meningen mellom min søster og meg at jeg skulle bli eier av disse eiendommer. De ble bare formelt ført på mitt navn, og jeg hadde etter skjøtningen ingen rådighet over eiendommene. Det ble heller aldri foretatt noe oppgjør av kjøpesummen. Jeg har den hele tid ansett min eldre søster Irma Darre-Brandt som den reelle eier av de to eiendommene. Av denne grunn tilbakeførte jeg også på frk. Darre-Brandts anmodning eiendommene til henne ved skjøte av 29. desember 1952, tinglyst 23. januar 1953. Ved tilbake-skjøtningen ble det satt den samme nominelle kjøpesum som i 1942, og det ble ikke foretatt noe oppgjør av denne kjøpesum like så litt som det ble foretatt noe oppgjør ved skjøtningen til meg i 1942. Det er min bestemte oppfatning at disse eiendommer aldri har vært ute av frk. Darre-Brandts eie siden hun overtok eiendommene etter min far. Av samme grunn mener jeg at Irma Darre-Brandts søstre og deres barn ikke har noen aktuell løsningsrett til eiendommene etter odelsloven, men at de har sin odelsrett i behold for tilfelle av at frk. Darre-Brandt senere skulle avhende eiendommene.*

En enstemmig Herredsrett sa seg 18. juni 1957 enig i dette. Men forut for denne saken hadde den eldste søsteren, fru Ragna Rognes anlagt odelsak om hovedgården – og tapt. Lillesøsteren, Greta Christiansen, som bodde på – og drev – Stubberud, mente at transaksjonen fra krigens dager kunne være å anse som

forskudd på arv – men tapte også i Høyesterett. Krigsdisposisjonene var og forble proforma transaksjoner. Da var det mer «spenst» i den store jordlovssaken:

– En forferdelig kjedelig sak, minnes Einar Roaldsøy. – Jeg kom her som nytilsatt herredsagronom og Jordstyret hadde nettopp gjort dette vedtaket som de forventet at jeg skulle følge opp.

Bakgrunnen var at beboerne – og brukerne – på gårdene Stubberud (Greta Christiansen) og Fløyspjeld (Arne Østebø) og på plassene Stubberudhytta (Ingvald Johansen), Froens- (Østre) Bråten (Knut Grønvold), Rundvold (Jens Furu) og England (Oskar Thorstensen) søkte kommunens bistand til å erverve sine bruk – til dels med tilleggsarealer – i medhold av Jordloven av 22. juni 1928.

Ved kgl. resolusjon av 1. april 1955 fikk Frogn kommune samtykke til å kreve tvungen avståelse, men tapte i de etterfølgende rettssaker. Sakene om Stubberudhytta og Rundvold gikk dog helt til Høyesterett og ble ført av Staten v/ Landbruksdepartementet: Det hjalp ikke – Irma Darre-Brandt fikk stadfestet i Høyesterett 14. mai 1960 at Froen-godset ikke er å anse som «en jordopp-samling» i lovens forstand. Og Frogn kommune hadde tapt sitt andre forsøk i det århundret på å splintre godset....

Om det var som nok et mottrekk i de pågående saker – eller om det var inspirert av Frogn kommunes store tomtesalg på den tiden – skal være usagt, men i 1955 godkjente både Frogn formannskap og Kommunal- og Arbeidsdepartementet reguleringsvedtekter for 4 hyttefelter og 3 industrifelter av Froen. Da eieren imidlertid senere samme år endret planene til utparsellering for fast boligbebyggelse og industri av inntil 1000 mål, ble det etter-

hvert stille om planene. Det er mulig at konflikten med kommunens egne planer ble for stor; vi tror nå at alt dette først og fremst var et mottiltak i de pågående retts-tvister - det er liksom mer i linje med den motvilje mot enhver avhendelse av eiendom som Irma Darre-Brandt i alle år har utvist. Sikkert og visst må det kunne antas at utgiftene til advokater og konsulenter i de første 15 år etter krigen, må ha vært en stor belastning for likviditeten på Froen.

Etter krigen var det også slutt på å bruke matklokka på Froen. Arbeids-folkene måtte ha med seg egen mat og innta den der de arbeidet. Kom man fra noen av plassene, hadde man klare arbeidsavtaler som ikke lenger var direkte knyttet til bolig. Tidlig i 50-årene så en kraftig opp-rustning av tratorparken; et par hester fantes igjen for skogsarbeid til rundt 1960, men også de trengte for mye stell og hvile i forhold til traktoren....

Overgangen til korndrift var et faktum, og dette tilsa

generell grøfting, sammenslåing av mindre jorder og lukking av åpne grøfter til større sammenhengende arealer. Fra ca. 1960 har hele godset blitt drevet som én driftsenhet. Det var også i 1960 at nevøen Jens Grande kom fast på gården; 10 år senere også hans eldre bror Nils - og dermed var mønstret som vi kjenner det opp til i dag vel etablert.

***

I neste nummer vil vi fortrinnsvis ta for oss G.nr. 39 - Rommerud - og håper på innspill fra leserne.

Kilder:

- August A. Butenschön
– Et kultur- og tidsbillede.
- Jens Grande – samtaler.

Telefoner:

Arne Grønvold – 64 93 32 36
 Ole-Johs. Hafsten – 64 93 35 01

Fortsettelse fra side 11: Markering av Eldredagen

personell og ledelse har utvist under de snevre økonomiske rammer man arbeider under. De mange positive uttalelser fra både pasienter og pårørende viser dette.

Med dette i minne, sier Kristiansen, var det trist for Eldrerådet å måtte akseptere det omstillingsforslaget som forelå.

Stilt overfor de øvrige alternative insparingsforslagene, følte Rådet at omstillingsforslaget ville være det minst skadelige. Rådet hadde på forhånd en grundig gjennomgang av forslaget med de ansvarlige enhetsledere på Grande. Vi

ble også informert om at de ansattes tillitsvalgte hadde akseptert forslaget. Med det gode kjennskapet Rådet mener å ha til ledelsen på Grande, har man full tillit til deres ærlige og oppriktige vilje til å finne de beste løsninger. Til syvende og sist må alle ta innover seg den alvorlige økonomiske situasjonen Frogn kommune, i likhet med våre nabo-kommuner, befinner seg i.

På tur med fjordbåt til hovedstaden

Oj, det var spennende!!! 8-åringen skulle få være med mor fra Drøbak til arbeidet hennes i Oslo. Og det betydde tur med gode, gamle fjordbåt «Alpha» og tilbake med den, eller kanskje kunne vi nå flotte «Oscarsborg», hvis mor fikk fri et kvarter før på kontoret hun arbeidet på i Rosenkranz gate. Denne fjordbåten med Fred. Olsensflagg på pipa gikk klokken 16.

Kunne ikke «Alpha», som vi hver dag så fra vinduet vårt like ved Brygga, komme snart, blåse i fløyta kvart på syv som vanlig!! Kunne ikke bryggeformann Magnussen slå på klokken sin akkurat nå, og varsle ankomsten, så vi slapp å vente lenger!!

Huff som det blåste! Og akkurat i dag, som vi skulle reise. Men «Alpha» kom presis som vanlig denne vintermorgenen, selv om den slet i trossene og landgangen ikke akkurat lå rolig, kom vi oss om bord i snøføyka. Å, så spennende det var å se ned i maskinrommet, høre stemplene jobbe, se de svette fyrbøterne som hev køl på kjelen. Og som det luktet av køla og røyken som veltet ut fra skorsteinen.

Så godt det var å komme ned i damesalongen trukket med fin plysj. Som smågutt fikk vi være i damesalongen, for hos herrene hendte det nok at det ble tatt en støyt eller to, sa mor, som var fast reisende året gjennom. Og da kunne man gå hvor man ville på tvers av klassene som skilte passasjerene i rang og billettpris, for om vinteren var det ikke så nøye, men det kunne av og til bli kamp om å få liggeplass på benkene. På dekket forut var det billigst.

I «damesalongen» var det plass til å

legge seg ned og ta en blund, og det gjorde vårt opphav foran en lang arbeidsdag. Lenger borte sov en annen dame som hadde med seg et hav av pakker som det luktet møkk av. De skulle selges i hovedstaden, forstod vi da hun våknet og av samtalen hun innledet med en fint kledd dame, som forsøkte å komme seg unna. Men vi fikk ikke vite hva som var i pakkene, vi bare gjettet på tørket hønemøkk til blomster.

Men her var det flere om plassen, for kakerlakker var det nok av. De trivdes nok her hvor det kom varme fra dampkjelen. Og ble det ikke hett nok, så var det andre ting å varme seg på, for det ble da servert drikkevarer om bord.

Damene nøyde seg gjerne med å kjøpe en kopp kaffe. Man merket ikke noe til vinteren der utenfor båten som gikk rett til Oslo med pendlere, forretningsfolk som skulle til byen i tide og av og til kunstnere som skulle selge malerier eller seg selv til oppdrag!

Men det var nok ikke passasjerene som var tyngst, for «Alpha» var også en skikkelig lastebåt, mest berømt som «melbåten» fordi den nesten bestandig hadde med seg melsekker fra Moss Aktiemølle. «Alpha» hørte nemlig hjemme i Moss. Den lå der om natten. Vi nådde denne dagen «Oscarsborg» – en travert som nok var renere og penere en Mossebåten, fin å ta seg en lur på for pendlerne og hyggelig for avislesing, og som hadde en finere restaurant om bord. Flere av båtene som anløp Drøbak hadde restaurant. Det hendte at noen passasjerer tok til seg litt vel mye, så øvrigheten måtte ta seg av dem på Brygga. *Rolfot*

RIMI

RIMI Drøbak, Sentrumsbygget
Hverdager kl. 9 – 20
Lørdager kl. 9 – 18

Mer for pengene
G-SPORT DRØBAK

DRØBAK CITY
TLF. 64 93 09 84

Joar
FOTO

Fotograf Øyvind Joar Pettersen

Storgt. 4, 1440 Drøbak, Tlf/Fax 64932128

HAGELAND

Drøbak Hagesenter AS

Storgaten 22, 1440 Drøbak
Telefon: 64 93 03 59

Velkommen til
Midt på Torget
i Drøbak

Torget 7, 1440 Drøbak
Telefon 64 93 15 18

Bakeri/Conditori
Restaurant

DR. KJELL A. DALBY

Spesialist i øre – nese – hals

Telefon 64 93 23 06
Storgaten 1
1440 Drøbak

Drøbak Gullsmie

Tore H. Eriksen

Wienerbrødskjæringa
1440 Drøbak

VELKOMMEN TIL

SKIPPERSTUEN DRØBAK

STEDET MED MILJØ
TELEFON 64 93 07 03

Alt under ett tak!

JERNIA Askautrud

Tlf. 64 93 00 34, Torggt. 4, 1440 Drøbak

Bryllup

FOTOGRAFEN

Kjell Chr. Gripstad

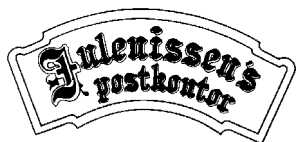
Osloveien 5, 1440 Drøbak. Tlf. 64 93 36 00

Vogt
& Vogt
Finans a.s

På Kumlegaarden spiser du godt

Niels Carlsensgt. 11 – 1440 Drøbak
Telefon 64 93 15 04

Kom innom til en hyggelig prat om vårt fordelsprogram

KARAT

Vi har mulighetene, du har valget.

Telefon 04800 Kundeservice

GRØNTHUSET

DRØBAK FRUKT- OG GRØNTTORG

PAVELSGÅRDEN – STORGT. 7
TLF. 64 93 02 88

Torget 7, Drøbak, Tlf 64 93 03 01

FØLG MED I

«Aktiviteten»

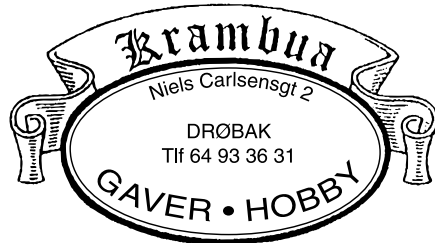
Forretningen i Niels Carlsensgt.
hvor pensjonister og trygdede
selger sine vakre
håndarbeider.

Niels Carlsensgate – 1440 Drøbak

REMA 1000

Vinner kampen
mot høye priser!

HVERDAGER KL 09 – 20
LØRDAGER KL 09 – 18

Broderi og garn – kunstige blomster m.m.
Vi har det meste.....for de fleste!

En begravelse på Reenskaug i 30-årene

Mine besteforeldre Hanna og Ole Jørgen Wiig, kom til Drøbak og kjøpte Reenskaug Hotel i 1929. De drev dette som et populært sted i fordragelig konkurranse med Hotell Britannia som lå på skrå ovenfor. I gamle dager så var stedets hoteller samlingssteder for alle typer arrangementer. Det startet med dåpsmiddag, konfirmasjon, brylluper, og fødselsdagsjubileer frem til begravelse.

En begravelsesmiddag den gang var en omstendelig, og svært høytidelig affære.

Selve middagen kunne gjerne bestå av en 4 retters middag, med et forseggjort kakeassortiment med den tilhørende kaffe tilslutt.

Rent praktisk så var det min bestemor Hanna, som regjerte på kjøkkenet. Stedets gryter var hennes enerådende domène. Bestefar, Ole Jørgen, var den som hadde kontakt med gjestene, og gjorde nødvendige bestillinger med gjestene om de forskjellige arrangementer.

Nå hadde det seg slik at Bestefar hadde hatt et par såkalte «smådrypp» på hjernen.

I denne perioden var han ikke alltid «helt med» for å bruke dagens benevnelse på fenomenet.

Han var vel faktisk så syk at han burde holdt seg unna gjestene for en periode, men han var av den gamle skolen, så «butikken måtte gå...»

Når gjester kom for å bestille og avtale selskaper, så var dette en liten høytidstund i sammen med «Børsten» som han ble kalt. Under disse seremoniene så pleide det å vanke både en god sigar, og gjerne et glass portvin. Denne

«Børsten» og bestemor på besøk i hovedstaden.

historien jeg vil fortelle om var da en av byens store kjøpmenn hadde mistet sin kone. Han kom til Reenskaug for å bestille begravelsesmiddagen med «Børsten». At denne byens kjøpmann var dypt religiøs hadde i den sintstemning «Børsten» var, gått ham hus forbi. De satte seg godt til rette, og portvin med tilhørende sigar ble bydd frem.

Kjøpmannen takket nei til portvin på grunn av sin religiøse overbevisning, men tok en sigar. Middagen ble bestilt og avtalt, og kjøpmannen la vekt på kaffeserveringen til kakene. Underveis i samtalen hadde «Børsten» mistet tråden i at dette dreide seg om en begravelse, – og enda verre – han hadde glemt at kjøpmannen var religiøs!

Her bør også nevnes at Bestefar «Børsten» hadde en yrkesmilitær bak-

Til pensjonister i Frogn kommune

For vel 30 år siden ble Drøbak/Frogn Pensjonistforening stiftet, for å gi de eldre hyggelige og interessante opplevelser og for å bidra til at pensjonister kunne bli bedre kjent med hverandre.

Gjennom Akershus krets av Norsk Pensjonistforbund (upolitisk) blir det arbeidet målbevisst for at pensjonister ikke skal bli akterutseilt i forhold til den generelle lønnsutvikling.

Vår lokale forening har idag 372 medlemmer. Hver siste torsdag i måneden (unntatt juni og juli) avholder vi medlemsmøte i Frogn Rådhus med sang, foredrag, kaffe og snitter og skaper et hyggelig samvær. I desember arrangeres et møte på hotellet på Skipphelle, hvor der serveres en praktfull julelunsj. Pensjonistforeningen har også en turkomité som tilrettelegger rimelige turer til lands og til vanns.

➔ grunn før han kastet seg hotellbransjen i vold. Dette kunne også hans språkdrakt til tider bære preg av.

Kjøpmannen var svært interessert i å få vite om der ble skjenket kaffe ubegrenset til kakene, eller om det var skjenking av kaffe to ganger osv.... På dette tidspunktet mente «Børsten» at han satt å gjorde avtale om et bryllup – så da kjøpmannen stiller sine spørsmål så blir han galant avfeid med følgende melding: -Kaffe skal dere få! –I bøtter og spann! –Etter kaffen blir det hurra meg rundt og hæla i taket!

Hvor sjokkert denne religiøse kjøpmannen ble vites ikke, men i følge min bestemor så gikk begravelsesmiddagen bra, og kjøpmannen ble fornøyd.
Bjørn Cato Wiig

BLI MEDLEM DU OGSÅ

Årskontingenten er kr. 125.-, som inkluderer kontingent til Akershus krets og til Norsk Pensjonistforbund, samt abonnement på Norges største eldreavis med 270.000 lesere.

Ta kontakt med vår kasserer eller Britt Marit Roxrud på Eldresenteret, telefon 64932431, eller kom på et av våre medlemsmøter i Rådhuset (kunngjøres i Akershus Amtstidende).

Det er ingen aldersgrense hos oss. Er du forholdsvis fersk som pensjonist, tenker du kanskje at så gammel er jeg ikke at jeg behøver å være medlem av en pensjonistforening. Men yngre pensjonister vil være til stor glede og nytte for foreningen vår, og de vil uten tvil styrke Norsk Pensjonistforbund i arbeide for pensjonister generelt.

Med vennlig hilsen fra styret
Magne Westberg, leder, tlf. 64939788

***

Drøbak/Frogn Pensjonistforening opprettet for ett år siden eget sangkor – Pensjonist-koret – som har øvelse hver torsdag kl. 1100 til kl. 12.30 i Frelsesarmeens lokaler- under musikalsk ledelse av Erik Hagen.

Vi er idag 20 glade sangere, inklusive dirigenten, men vi ønsker flere «stemmer» – både damer og herrer.
Ruth Groth

Gode tilbud og hurtig handel
i butikkene du kjenner

COOP
mega

HEER – TELEFON 64 90 53 00

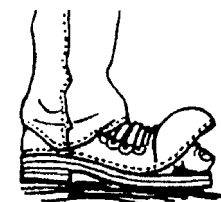
Sogsti Plantesenter
Sogstiveien – 1440 Drøbak

Trygve Aasheim

Manufaktur – Konfeksjon

Telefon 64 93 01 07
1440 Drøbak

Skomakeren

Lindtruppbk. 11
1440 Drøbak
Tlf. 64 93 14 46

Åpningstider:
Man-fre 09.00-17.00
Torsdag 09.00-20.00

Frogn Bibliotek

Torget, 1440 Drøbak
Telefon 64 93 01 91 Faks 64 93 56 29

Åpningstider:
Mandag og Torsdag 11-19
Tirsdag, Onsdag, Fredag 11-15
Lørdag 11-14

STOR UTSTILLING
Alt påætt sted
– kan leveres ferdig montert
Kontakt Fagsenteret for peiser og ovner

Torggt. 6, 1440 Drøbak
Tlf 64 93 47 50, Fax 64 93 50 70

3D ELEKTROSENTER

RADIO, TV, VIDEO, PARABOLANTENNER

SEIERSTEN SENTRUM 2, 1440 DRØBAK. TLF. 64 93 08 68
ÅPENT 10.00 - 17.00 TORS DAG 10.00 - 19.00 LØRDAG 10.00 - 14.00

Grøn-Hansen-gården

Kun et minne

Siden TORVET er i fokus i dette nummer (s. 28-29), gjengir vi fotografi fra den i sin tid dominerende bygning ved Torvet, tilhørende o.r.sakfører Hans Peter Grøn-Hansen.

Med kjeller, to fulle etasjer og loft lå den med vestgavlen vendt mot Storgaten rett overfor Middelskolen (Storgaten 1 idag). Nordre langside vendte mot «Åttekanten» (revet i 1955). Østsiden vendte mot nuværende Osloveien og huset til Jan-Kåre Øien & co.

Bygningen skriver seg fra tidlig på 1800-tallet og er oppført dels i tømmer, dels i reisverk. Den ble revet i 1953.

Hovedinngangen lå på vestsiden via en stor glassveranda med smårutede glass i farger. Eiendommen var delvis skjult av en kastanjeallé langs Storgaten. På det fotografiet som vi gjengir, ser vi eiendommen og hagen sett fra vest.

Grøn-Hansen-gården ble revet for å gi plass til et nytt stort hus, som i 1. etasje ga plass til et par forretninger samt kontorer

for Follo Politikammer. I annen etasje ble det leiligheter.

Dengang gikk det bare to linjer til hovedstaden, men det var heller ikke mange som hadde telefon da. Rundt 1900 ble det opprettet ny telefon- og telegrafstasjon litt lenger ned i Storgaten, der hvor Telegrafens Mat- og Vinhus holder til idag.

Under rivningen av Grøn-Hansen-gården i 1953 fant byggmester Einar Danielsen oppe på loftet en almanakk fra året 1849 med interfolierte sider for private notater. Her har o.r.sakføreren med spiss pennsplitt og med en vakker håndskrift nitidig gjort sine daglige notater enten det nå gjaldt stikkord fra sakførervirksomheten eller det var notater om jaktturet på fjellet.

Almanakken er utgitt av Det norske Universitet og innledes bl.a. med følgende: *Indeværende Aar regnes: Efter Verdens Skabelse for det 5816-de Aar.*

Det var hva vitenskapen visste dengang!

Hans Peter Grøn-Hansen (født 1828), t.v. var o.r.sakfører og gift med Sally Elisabeth Parr (født 1834) t.h. De fikk 4 døtre.

Maren Cecilie, (født 1867), var lærerinne ved en borgerskole som holdt til i en sidebygning av eiendommen. Søsteren Harriet Elisabeth var skole- og telefonbestyrer.

Grøn-Hansen-familiens bolig var en dominerende bygning ved Torvet.

«Det gjelder å få andre til å betale for seg»

Ville det ikke være fint hvis vi betaler faste regninger for deg til rett tid, samtidig som du har kontroll over utbetalingene?

Med AvtaleGiro er det nettopp det som skjer. I god tid før forfall sender vi deg forhåndsmelding om hvem du skal betale til, når du skal betale og hva det gjelder. Du kan bruke Kontofonen hvis du vil utsette betalingen av en bestemt regning. Oversikt over alle betalte regninger står påkontoutskriften din hver måned. Den gjelder som kvittering.

Stikk innom og spør oss om AvtaleGiro. Vi hjelper deg i gang, så du kan glemme de faste regningene dine.

AvtaleGiro

**Gjensidige NOR
Sparebank**

Godt nytt fra Eldresenteret

Frivillighetsentralen flytter til Eldresenteret

Midt i desember kommer Gro Røsth flyttende til det lille rommet i 2. etasje, der hvor datamaskinene stod. De Eldres IT Forum besluttet i høst å flytte maskinene til Biblioteket, på den måten ble rommet ledig og Frivillighetsentralen mer tilgjengelig.

Nyansatt Aktivitør

Jorun Brekke Davidsen er ansatt som ny aktivitør. Dessverre hadde hun ikke anledning å begynne fast hos oss før 6. Januar 2003, men hun kommer innom og hilser på når hun finner tid til det. Jorunn er bosatt i Ski, er utdannet aktivitør og er 46 år. Jorunn skal ha ansvar for alle aktivitetene i formingsrommene, være med i reisekomiteen og være assistent for daglig leder. Vi gleder oss veldig til hun kommer i orden.

Jul i stuene våre

På baksiden av dette bladet finner dere programmet for desember, det meste er for de fleste gjenkjennende tradisjoner i «Julehuset vårt». For alle dere som er nye håper vi dere også vil like måten vi markerer julen i Eldresenteret. Dessverre faller helligdagene også i år slik at det blir mange stengte dager, spesielt i julehelgen. Vi er lei oss for det, men klarte ikke å finne en annen løsning.

Fotpleie

Som mange har erfart, har Marianne Berger fotterapeuten, vært sykemeldt siden september med ryggproblemer.

Når Marianne blir friskmeldt er ennå uklart. I mellomtiden har vi hatt hjelp av Eli Røyert og Inger Rønningen, en ordning som fortsetter over nyttår om det blir behov.

Vårsemester 2003

Teaterkomiteen er i gang allerede 10. januar med forestillingen om Sigrid Undset. I februar kommer My Fair Lady. Følg med i lokalavisen, under Frogn kommune Informerer her onsdag, da annonseres turene. Først når vi har hatt annonse er det mulig å melde seg, dessverre har det hendt oss at vi har mottatt påmeldinger for tidlig, og alt blir bortbestilt til besøkende innen dere hjemme blir kjent med tilbudet. Slike feil lærer vi mye av, derfor er vi blitt strengere med rutinene. Hele høstsemesteret har hatt svært stor interesse for aktivitetene vi setter i sving, så ikke vent til siste frist når det er noe du vil være med på.

Turkomiteen strever litt med kreativiteten når det handler om å finne reisemål dere ikke har vært før. Kom innom eller ring oss med forslag som passer til dagsturer. Vi trenger tips om bedrifter, severdigheter og kulturarrangement. Opplegg rundt forslagene ordner vi.

Den første reisedagen i «Nyåret» blir torsdag 23. Januar. Alle dagsturene foregår på torsdager, da kan også de frivillige i kjøkkentjenesten delta.

God Jul og Godt Nytt år fra alle frivillige og ansatte i Frogn Eldresenter

Seniordans noe for deg?

Seniordans er en enkel og humorfylt blanding av folkedans og moderne dans fra hele verden. I seniordansen benytter en mange internasjonale danser som er forenklet og tilrettelagt for eldre. Musikken består av både folkemelodier og moderne rytmer. Du behøver ikke å kunne danse for å være med. Vi lærer deg dansetrinnene fra begynnelsen. Vår danseleder Naimi Nilsen har vært med oss helt fra starten. Hun er selv flink

danser og instruktør, og har både tålmodighet og forståelse for oss som ikke alltid plasserer bena riktig.

Meningen med danstilstelningene er at de skal fremme sosial kontakt, være morsomme og ikke anstrengende, virke oppkvikkende, myke opp ledd og styrke, muskulatur, bedre koordinasjons- og konsentrasjonsevnen. Det sosiale er absolutt det viktigste når det gjelder seniordans. For som vi vet er mange eldre ensomme. På dansekveldene treffer man andre i samme situasjon og får en ny bekjentskapskrets. Du treffer mennesker du kan gå tur sammen med, gå i teater med, eller dra på besøksturer til andre seniordansegrupper.

Dansen hadde opprinnelig sitt utspring i Tyskland i begynnelsen av 1970-årene. Enkene etter krigen var den

gang tallrike, og mange savnet å kunne ta seg en svingom. Det er vanlig at damer danser med andre damer. For å markere hvem som er hvem av partnerne, bruker vi røde og blå bånd. Seniordans er en forholdsvis utbredt aktivitet som blir praktisert i mer enn ti europeiske land. I

dag har praktisk talt alle fylkene her i landet egne dansegrupper.

I Drøbak har vi en dansegruppe på ca. 25 medlemmer. Vi kommer

sammen hver tirsdag kl 18.00 på Frogn Rådhus. Utenom de faste dansekveldene arrangeres dansetreff med andre dansegrupper. Nå i september hadde vi en hyggelig tur sammen med andre dansegrupper fra Hobøl, Ski, Langhus og Kolbotn til Hornsjø høyfjellshotell. Vi var 51 deltakere som reiste sammen i egen buss. Været var strålende og høyfjellet lokket oss til turer i praktfull natur. Inne koste vi oss med dans, god mat og sosialt samvær. Vi har hatt mange lignende fellesturer og håper at dette vil fortsette i årene som kommer.

Har du lyst til å vite mer om seniordans, er du hjertelig velkommen til å se på eller være med å danse i Rådhuset hver tirsdag. Vi har svært få mannlige dansere og dette er en spesiell invitasjon til dere.

Johanna Svads, telefon 64 93 87 05

Lysløyppa venter på deg

Ordet dugnad har en god klang. Når vi hører ordet, får vi en varm, god følelse inne i oss. Dugnad betyr ikke bare at en får gjort et stort arbeid på kort tid til lav pris. Like viktig er det at deltakerne, som ofte kommer fra vidt ulike yrker, føler glede ved å gjøre noe sammen. Det er samling omkring bålet, god niste, friske vitser og kanskje en liten knert i kaffekoppen.

I forrige nummer av Pensjonistnytt hadde vi en reportasje om dugnaden ved Drøbak kirke nå i høst, som Lions Club tok initiativet til. De fortsatte en tradisjon som har vært sterk i Frogn. Det første store prosjektet vi kjenner til er byggingen av Folkvang festlokale i 1916-17. Opptil i dag er vel dette den største dugnadsinnsats i kommunen, sier Magne Magelie. Som et eksempel på innsatsen kan nevnes at en person som hadde 14 dagers ferie, brukte hele ferien på denne dugnaden. Stor var også bygdefolkets innsats i slutten av 60-årene. Speiderhytta ved Harafjellet ble innvidd i 1966. Da hadde mammaforeningen samlet inn 8-9000 kroner, og 18 fedre satte opp hytta på ett år. Hytta kom på 16.000 kroner, Rolf Tomter ga gratis tomt, skogeierne gratis tømmer, og sagbruket gratis skjæring.

DFI, med Normann W. Hansen som formann, jobbet med sitt prosjekt – 30 meters guttebakke i Holterkollen. Mesteparten av arbeidet gikk på dugnad. Dette var i 1968, det året DFI fylte 50 år.

Den største dugnadsinnsatsen etter Folkvang er nok Lysløyppa. «Vi visste nok ikke hva vi gav oss inn på», sier adj. Kjell Aamodt, som var drivkraften bak pro-

Den største dugnadsinnsatsen etter Folkvang er nok Lysløyppa. Her to som gjerne tok i et tak, Kjell Aamodt og Arne Nesje.

sjektet. Han overtok formannsjobben i løypekomiteen etter at orlogskaptein Blakseth var blitt syk. Olaf Gundersen fra Lions Club Drøbak var tredjemann i komiteen. «Men alle som ble spurt om å jobbe, sa ja», minnes Aamodt. Løyppa, som var 2 kilometer lang, gikk over fem eiendommer. Forsvaret, J. Chr. Berle, Rolf Tomter, Magne Magelie og Bråten. Alle grunneiere gav gratis grunn.

Så begynte ryddinga. Aamodt kjørte ned til Jo-Bu, som fylte bilen med motorsager med tankene fulle av bensin. Gutta satte i gang med dur og brak. Bøndene møtte med traktorer og tilhengere og fikk kvaset bort. 47 stolpehull skulle graves. En telefon til Kystartilleriskolen på Oscarsborg resulterte i at en hel klasse stilte opp med spader. Stolpene ble kjøpt på Gran i Hadeland, gamle telefonstolper til en billig penge, godkjent av Oscar Ermesjø.

E-verket under Ommundsen stilte opp med sin kompetanse, og tok dugnad om kveldene og i helgene. Det var et svare strev å få stolpene opp, men E-verket hadde to kraftige bjørner: Kristian Kristiansen og Helge Martinsen. Når en stolpe stod og vippa og var for tung, ropte han Kristian: – Nå får du komme, Helge! forteller Kjell.

En av dem som jobbet hardest var nok Arne Veiteberg. Han hadde tidligere jobbet på E-verket og kunne knepene. Han hadde tillatelse til å bruke dynamitt, og Kjell og han for rundt i løyppa og sprengte stubber.

Martin Antonsen fikk låne traktor av kommunen, og tok sine tak i løyppa – på fritida.

Mest tid av alle brukte selvfølgelig Kjell, for han hadde mange timer med tilrettelegging og papirarbeid. Han gikk til STUI og fikk midler derfra. Under innvielsesfesten kunne ordfører Helge Askautrud opplyse at lysløyppa kostet kr. 2,15 per innbygger.

Innvielsen ble markert med et skirenn der de store ski-essene var med: Reidar Bekkemellem, Erling Steineide, Johs. Harviken, Odd Martinsen, Berit Mørdre og selvfølgelig vår egen Hans Petter Glenne. Steineide skrytته svært av løyppa, han mente den var variert og krevende. I 1968 gjentok DFI suksessen, og da vant Ole Ellefsæter. Han vant to løp det året: Frogn-løpet og femmila i OL i Grenoble.

I 1979/80 ble løyppa forlenget med ca. to kilometer, også på dugnad, slik at løyppa ble 8 kilometer tur/retur.

Aftenposten hadde en stor reportasje om «dugnadsskredet» i Frogn og avsluttet slik: *Dugnad er ikke like enkelt alle steder som i Drøbak og Frogn. For dugnad krever hjertelag og gavmildhet og god tid.*

Så håper vi at tradisjonen holder seg og at Frogn fortsatt blir «dugnadsbygda». Når du rusler i Lysløyppa, bør du tenke på at noe av det våte du subber i, er svette fra dugnadskara. An.

LAURITS KARLSEN & SØNN AS

OLJE • PARAFIN • SERVICE

Pensjonister får rabatt!

Ring 64 93 17 55

og snakk med din lokalleverandør

Torvet i Drøbak

Tråkke-på-kunst

Uttrykket har vi lånt av den berømte fotograf LEIF PREUS i Horten. Det passer godt for Drøbak Torg og Miljøgate.

I tre år pågikk arbeidet med å om- skape torg og gate. I 1997 var prosjektet fullført, til en kostnad av 23 millioner kroner. Gjennom 5 år har prosjektet gått seg til. Statens Vegvesen og Frogn kommune arbeidet hånd i hånd med dette prosjektet. Nylig fikk Drøbak sentrum Vegdirektørens hederspris «Vakre

Prisen for det vellykkede miljøgateprosjektet ble behørig feiret.

veger » i skarp konkurranse med 24 andre veiprosjekter i Norge. Og 26. oktober i år ble prisen (plaketten) overrakt under stor festivitas på Torget.

Plaketten pryder nå Bibliotekets vegg mot Torget og porten. Heder og ære fikk også:

- SNØHETTA v/ landskapsarkitekt Rainer Stange
- STATENS VEGVESEN AKERSHUS v/ Birgitte Rodum for arkitekt Lise Larsen
- FROGN KOMMUNE v/ enhetsleder Arne Bråthen
- ANLEGGSGARTNER T.E. Ruud

Det var selveste samferdselsministeren, statsråd Torill Skogholm, som stod for overrekkelsen.

Torget og miljøgaten er blitt et godt anlegg å ferdes i for alle. Her har man lyktes å forene gammel håndverks- tradisjon med en moderne funksjonell utforming på en ideell måte, skriver juryen i sin begrunnelse.

Tråkke på...

På brostenene og skiferen på Torget og i Miljøgaten tråkker vi på runde, vakre kumlokk som en selvfølgelighet. Neste gang du går over torget på vei til Julehuset, Biblioteket eller til forretningene som omkranser Torget, bør du kikke ned på dine undersåtter der du tråkker på kunsten på kumlokkene. For kumlokkene er helt spesielle i stil med det nye miljøet som er skapt. Det er landskapsarkitekt

Legg merke til de vakre kumlokkene når du spaserer over Torvet.

Rainer Stange i SNØHETTA som har designet dem. Vi gjengir et par fotografier av kumlokkene. Så nå har du noe å se ned på – til latter glede.

Den gyldne spaserstokk

Og nå kommer vi med en utfordring til våre pensjonister, spesielt til medlemmer av Den gyldne spaserstokk!

På din neste spasertur over Torget og i Miljøgaten ber vi deg telle hvor mange av disse spesielle kumlokkene du finner.

Skriv antallet på en papirseddel med ditt navn og din adresse påført og lever den til Britt Marit på Eldresenteret.

Den første vi trekker ut med riktig løsning, får en liten oppmuntringspremie fra Pensjonist-Nytt. *BM*

Fortsettelse fra side 9:

Mat og visdom...

mens alle andre gikk på snabel- og skruskøyter.

Jeg fikk tidlig lengdeløp, ja. Vi gikk på en av isdammene i Odalen, en fin rund bane, som vi ryddet for snø med hest og plog. Dammen er jo borte nå. Det er synd at fine lekeplasser er blitt borte her i distriktet.

Milorgmann

Det var vel ikke bare å ha gård under krigen. Mange kom vel for å forsøke å få litt ekstra mat.

Ja, hit kom det til og med nazister og forsøkte seg. Men vi forsøkte jo å hjelpe litt der det var smått hos gode nordmenn. I parentes bemerket var Reidar Fæste Milorgmann.

Jeg ble enkemann for flere år siden, men har tre barn boende like ved. Det er fint.

Min kone fikk jeg fra Oslo. Det var jo mange flotte piker som kom hit i feriene fra Oslo da halve Drøbaks innbyggere flyttet til uthusene og leide ut til gjestene. En av disse flotte pikene ble min kone.

Du verden hvor fint det var med sommerkveldene i Drøbak, sier Fæste. Da var det liv og dans i Badeparken. Hvorfor kan man ikke få til slikt igjen. Det er ille at fyll skal få overhånd, sier Reidar Fæste der han sitter på Sogsti Søndre som har vært i familiens eie i 100 år.

Men tross dårlig syn, sitter han ikke bare på gården, nei. Selv om han har sine røtter i Frogn, føler han seg mest knyttet til Drøbak der han stadig er å se. Og ikke minst er han knyttet til fjorden. For han er ikke bare bonde og gartner, men en ivrig fisker også.

Rolfot

Barndom og skoleår

Stig Bille – 80 år – vokste opp på Hurum. Faren var teknisk leder ved Engene Sprengstoff-fabrikk. Stig begynte på middelskolen i Drøbak i 1935. Etter et spennende og omflakkende liv er han nå tilbake til gamle tomter – og bor i «Tentobygget» i Båthavna. Til privat bruk har han nedtegnet en levnetsbeskrivelse. Vi får lov til å publisere noen av barndomsminnene.

Under mine turer i skog og mark hadde jeg som regel fiskestang med, både fluestang og en liten kasteslukstang. Det var ikke noe rikt fiske i smådammen inne på skauen, så mine fangster var ganske beskjedne – småørret og litt gjedde. En vinterdag med med barfrost gikk jeg på blank is over et lite vann – Storkleivdammen – fulgte bekken til dammen inn myra oppstrøms. Da så jeg under isen en stor ørret, større enn jeg noen gang hadde sett der oppe. Dette kunne jeg ikke glemme, og jeg var fast bestemt på å fiske etter denne ruggen neste sommer.

Da våren kom var jeg flere ganger oppe og vurderte forholdene. Det var mye røtter og rusk i det grunne vannet, og det var vanskelig å plassere kasteredskap, men jeg fant et sted hvor en bergnabb dannet en dyp renne langs land, og der ville jeg prøve når vannstand og vær var lagelig.

Nå i høst fant jeg og den gamle fiskestanga frem til den samme bergknatten og gjenopplevet spenningen fra guttedagene.

Dagen kom og jeg tok med stor varmsomhet posisjon slik at jeg kunne kaste den lille sluken langs land inn i den dype rennen. Jeg hadde tørrtrent på dette kastet på gårdsplassen hjemme og fikk til det perfekte kast bakerst i rennen. Jeg lot sluken synge litt og snullet forsiktig inn. Og der satt fisken! Et kraftig plask og ut gikk den så snellen hvinte. Med hjertebank og spenning måtte jeg kjøre fisken hardt for å unngå røtter og gamle stokker ute i vannet. Og snart kom kameraten min og jeg fikk se den skikkelige – en stor, prektig ørret, litt mørk i fargen og prakt-

full i fasongen. Jeg stod på tørt land på bergnabben og måtte løfte fisken opp av vannet etter snøret, for jeg hadde ikke hov, og det ble fatalt for hele min strategiske plan. Snøret røk ved slukfestet, fisken falt av og svømte ut i vannet med sluken dinglende i munnviken.

Jeg tror jeg fikk et slags sjokk av denne skuffelsen. Jeg satte meg ned og ropte til meg selv: din klossmajor, glemme hoven – utilgivelig! Far og mor trodde jeg var syk da jeg kom hjem og syntes nok min historie var trist for meg.

Jeg ville la fisken roe seg denne sommeren og så ville jeg prøve meg igjen neste vår. Det hjalp på min sinnsro da jeg hadde tatt denne beslutning inne i meg, og jeg sov bedre om natten igjen.

Og neste vår gjentok jeg manøveren. Samme sluk kjøpte jeg, og jeg tørrtrent på gårdsplassen som året før. En dag med laglige forhold gikk jeg i posisjon igjen på samme sted. Jeg lyktes igjen med et perfekt kast og der satt fisken. Og nå hadde jeg hov med. Jeg kjørte fisken som året før, la hoven pent under overflaten og manøvrerte kameraten over og så opp med hov og fisk i triumf og sikker avstand fra vannet. Et slag i fiskens nakke med stein og min triumf var komplett. Jeg ropte og danset omkring mitt bytte og var ganske gal av lykke.

Far og mor var meget imponert og sa at nå forstod de min skuffelse året før. Vi undersøkte fiskens munnviker nøye for å se etter arr fra sluken, og vi mente at vi kunne se merker – det var antagelig samme fisk jeg hadde fanget igjen.

Dette er ingen fiskekrone, men min beste sanne fiskehistorie! Og fisken veide 1 1/2 kilo!

60 ÅR ETTER

Vi som opplevde krigen og okkupasjonen, har lett for å minnes episoder, både på godt og vondt fra de årene, hendelser som har gjort et så stort inntrykk at de dukker opp igjen i tankene fra tid til annen.

En hendelse blant mange sitter sterkere i minnet enn andre hos meg. Det er den kvelden i desember 1943 da jeg møtte opp på et avtalt sted i Oslo for å bli hjulpet over til Sverige. Det var bekmørkt, og jeg skulle gi et stikkord til den jeg først støttet på. Det øyeblikket og den mannsstemmen som svarte riktig på mitt stikkord, har jeg aldri glemt.

Turen gikk med en lastebil med presenning over lasteplanet, ned til Østfold et sted, hvor ialt 51 personer var samlet. Vi vandret i 5 timer gjennom skogen og kom oss velberget over grensen til Sverige. Det var to losere som sørget for det. Ekstra godt for meg var det, fordi jeg et par år tidligere var blitt arrestert av Gestapo under et fluktforsøk, og hadde en trussel hengende over meg om å bli skutt dersom jeg ble tatt i et nytt fluktforsøk. Jeg bør vel nevne at jeg etter 14 måneder ved et norsk kontor i Stockholm fikk jobb på et av regjeringskontorene i London.

Etter nesten 60 år fikk jeg bekreftelse på at «mannen med stemmen» også hadde klart seg gjennom krigsårene. Under en prat om krigen i en av stuene på Eldresenteret i Drøbak våren 2002 ble det oppklart at mannen som svarte på mitt stikkord i 1943 i Oslo, var Stig Bille. Av flere hundre som hadde startet sin flukt fra samme sted som meg, og på samme tid, var jeg den eneste som han hadde truffet igjen, og som nevnt etter nesten 60 år!

Olly

B **Returpostadresse:**
Frogn Eldresenter
Postboks 328
1441 Drøbak

Juleprogram Frogn Eldresenter **Niels Carlsens gate 20, 1440 Drøbak**

- Fredag 13. des** Luciaopptog med barn fra Solgry barnehage kl. 11.15
Pensjonistforeningens julelunsj på Skiphelle. Påmelding.
- Mandag 16. des** Frivillighetssentralen er på plass i Hospitalet
- Onsdag 18. des** Gløgg, julekaker og GodJul-klemmer fra kl. 10.00- 13.00 – gratis.
Ikke middag. Trekning av julelotteri.
- Torsdag 19. des** Julekonsert i Oslo konserthus. Fulltegnert. Avreise kl 18.30
- Fredag 20. des** Julemiddag kl. 13.00. kr. 65,00 pr. person. Påmelding
Kafeen stenger kl. 11.30
- 23. til 26. desember** holder senteret stengt
- Fredag 27. des** Åpent. Middag. Juletefest for voksne kl 18.00. Kr. 30,00 pr. person.
Påmelding
- Lørdag 28. des** Åpent.
- Mandag 30. des** Åpent som lørdager
- Tirsdag 31. des** Åpent som lørdager

**Gledelig jul og godt
nytt år!**

**Fredag 3. januar starter det ubrukte året 2003 i Frogn Eldresenter.
Kom og bruk det sammen med oss.**